

Posudek oponenta bakalářské práce

Autor, název, místo, vedoucí práce, rok, rozsah práce:

Veronika Raubicová, Historie středověkého odívání ve výuce dějepisu na středních odborných školách, Katedra dějin a didaktiky dějepisu Pedagogické fakulty UK, Praha 2015, stran textu. 56 stran příloh.

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.		x		
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.		x		
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.		x		
Struktura práce je vyvážená a logická.			x	
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.		x		
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.			x	
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.		x		
Autor správně cituje.	x			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			

Celkové hodnocení (slovně)

Autorka si klade za cíl ověřit prostřednictvím didaktického programu (a následných aktivit), zda lze žáky střední školy oslovit tématem historie odívání, a tím jim otevřít cestu ke kulturním dějinám vůbec (s.11). Svou diplomovou práci pak věnuje teoretickým východiskům programu, jeho přípravě, realizaci a vyhodnocení.

Ke zpracování práce mám celou řadu výhrad. Snad nejzávažnější se týká struktury práce, která je vzhledem k plánovaným cílům místy nelogická a jako celek nevyvážená. Textu dominuje Teoretická část, která zahrnuje více než ¾ její délky. Na vlastní realizaci programu a jeho vyhodnocení zůstává necelá čtvrtina. Největší problém spatřuji v obsahu teoretické části, která je špatně pojata. U práce, která má v názvu Historie středověkého odívání (byť ve výuce dějepisu), bych očekávala, že tomto tématu bude věnován alespoň stručný výklad, v němž čtenář dozví základní fakta o středověké módě. Stejně tak bych předpokládala, že práce s literaturou, jež zabírá většinu této části práce, bude spočívat v jejím hodnocení z hlediska využitelnosti pro studenty a ne v popisu toho, co který autor napsal o středověké módě a v popisu jednotlivých módních prvků. Výsledkem pak je málo přehledný mix dějin odívání a hodnocení literatury.

Za zcela nadbytečné pak pokládám rozsáhlé partie o členění středověku, stejně jako o názorech archeologa Josefa Ungra na každodennost v archeologii. Ani jedno nesouvisí s obsahem práce. Jen tím narůstají stránky, ale ne kvalita textu. Práci by naopak prospělo hlubší zamyšlení sociologické a psychologické, chápu však, že studentka historie se zaměřuje především na historický aspekt středověké módy.

Výhradu mám i k vlastnímu realizovanému programu. Proč se odborná přednáška jako součást projektu věnovaného středověké módě realizovala v Muzeu hlavního města Prahy, kde lektorka mluvila o pravěkému odívání, a proč studenti nenavštívili např. Příběh Pražského hradu, kde je středověkému odívání věnována část expozice a kde i lektori by zřejmě mohli pro studenty připravit program bližší tématu jejich školního projektu?

Zmínila jsem jen některé z momentů diplomové práce, které mne zarazily. V textu samém jich čtenář najde mnohem více. Je zjevné, že diplomantka při psaní své práce zápasila s časem, o čemž svědčí i několik míst, kde jen slovo DOPLNIT vypovídá o původním záměru autorky dopsat potřebné citace. Nejnápadnější je tento deficit na straně 38, kde zůstala nedopsána část hlavního textu.

Vzhledem k tomu, že diplomantka studuje dějepis v kombinaci s českým jazykem, chyby ve shodě podmětu a přísudku, byť ne časté, jsou zarážející. Pochválit naopak mohu hezký styl, jakým je text diplomové práce napsán.

Diplomovou práci Veroniky Raubicové sice doporučuji k obhajobě, ale je mi líto promarněné příležitosti kvalitně zpracovat zajímavé téma.

Datum 29.8.2015

Kateřina Charvátová
Podpis oponenta práce